

ἦτο δ' ἔστιν οὕτως ἔχον, ἀλλ' ἔστιν ὡς. A
 καὶ τοὶ παρὰ γὰρ τοῖς θεοῖς ἴσως οὐδα-
 μῶς ἄλλως ἔχον· παρ' ἡμῶν δ' ἔτι μᾶλλον
 καὶ φύσει κινήτων· οὐ μᾶλλον τοὶ παῖδες ἀλλ'
 ὡς ἔστι, τὸ μᾶλλον, φύσει· τὸ δὲ, οὐ φύσει.
 ποῖον δὲ φύσει ἴσως ἀπεχρυσίων καὶ ἄλλως
 ἔχον, καὶ ποῖον οὐ· ἀλλὰ νομικὸν καὶ συ-
 νήκη, ἐπὶ ἅμφοσιν κινήτων ὁμοίως, δηλον καὶ
 ὅτι ἴσως ἄλλων ὁ αὐτὸς ἀρμόσιος διοικητός. B
 φύσει γὰρ ἢ δεξιὰ κρείττων, καὶ τοὶ ἐκ δεξέ-
 ται πινὰς ἀμφιδεξίους χρεώδεται. τὰ δὲ καὶ
 συνηθῆται, καὶ τὸ συμφέρον ἴσως διημέων, ὁ-
 μοίαι ἔτι τοῖς μέθοις· οὐ γὰρ πανταχοῦ ἴσα
 τὰ οἰκονομικὰ καὶ σπυρτικὰ μέτρα, ἀλλ' οὐ μᾶλλον
 ὡνούται, μείζω· οὐ δὲ πολοῦσιν, ἐλάττω.
 ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικὰ, ἀλλ' ἀνθρώ-
 πινα δίκαια, οὐ ταυτὰ πανταχοῦ, ἐπὶ οὐδὲ
 πολιτεία· ἀλλὰ μία μόνον πανταχοῦ καὶ
 φύσει ἢ ἀρίστη. ἴσως δὲ διημέων καὶ νομι-
 μῶν ἔκαστον, ὡς τὰ κερძοῦ καὶ τοῦ κερδ'
 ἔκαστα ἔχει· τὰ μᾶλλον γὰρ κερζοῦ ἔκαστον, πολ-
 λά· ἐκείνων δὲ, ἔκαστον ἕν· κερζοῦ γὰρ
 διαφέρει δὲ τὸ ἀδίκωμα καὶ τὸ ἀδικον, καὶ
 τὸ δικαίωμα καὶ τὰ δίκαιον· ἀδικον μᾶλλον
 γὰρ ἔτι τῆ φύσει, ἢ τῶν ἄλλων· τὸ αὐτὸ δὲ
 πῦτο, ὅταν κερζοῦ, ἀδίκωμα ἔστι· κερζοῦ
 δὲ κερζοῦ, οὐ πῶ, ἀλλ' ἀδικον. C
 μοίως δὲ καὶ διημέων. κερζοῦ δὲ καὶ τὸ
 κερζοῦ, μᾶλλον δικαιοκέρζομα· δικαιοκέρζομα
 δὲ τὸ ἐπαύρισμα πῶ ἀδικήματος. κερζοῦ
 ἔκαστον δὲ αὐτῶν, ποῖα τε εἶδη καὶ ποῖα,
 καὶ ποῖα ποῖα τυγχάνειν ὄντα, ὅτερον ὅτι-
 σκεπτόμενον. ὄντων δὲ ἴσως διημέων καὶ ἀδι-
 κῶν ἴσως εἰρημῶν, ἀδικεῖ μᾶλλον καὶ δικαιο-
 κερζοῦ, ὅταν ἐκόντες αὐτὰ κερζοῦ ὄντων δὲ
 ἀδικῶν, οὐτ' ἀδικεῖ, οὐτε δικαιοκέρζομα, ἀλλ' ἢ
 καὶ συμβεβηκός· ὡς γὰρ συμβεβηκὸς δικαιοκέρζομα
 ἢ ἀδικῶν, κερζοῦ ὄντων. ἀδικῶν δὲ καὶ
 δικαιοκέρζομα ὡρεῖται τῶ ἐκείνῳ, καὶ ἀ-
 κούσιον ὄντων γὰρ ἐκούσιον ἢ, ἴσως, ἀδικῶν δὲ
 καὶ ἀδικῶν, τότε ἔστιν ὅτε ἀδικῶν πῶ ἔστι
 μᾶλλον, ἀδικῶν δὲ οὐδέ πῶ, ἐὰν μὴ τὸ ἐκού-
 σιον κερζοῦ λέγω δὲ ἐκούσιον μᾶλλον, ὡς κερζοῦ
 κερζοῦ εἰρημῶν, ὅτι πῶ ἴσως αὐτῶν ὄν-
 των εἰδῶς, καὶ μὴ ἀγνοῶν, κερζοῦ, μᾶλλον
 τῶ ὄντων, μᾶλλον ἢ, μᾶλλον οὐ ἔνεκα· ὅσον πῶ
 πῶ πῶ, καὶ τίνα, καὶ τίνας ἔνεκα· καὶ ἐκείνων
 ἔκαστον, μᾶλλον καὶ συμβεβηκός, μᾶλλον βίαια

At hoc non ita est: sed quodam modo,
 quamquam apud Deos fortasse nullo mo-
 do est: apud nos autem quoddam etiam
 naturale, quod mobile sit licet non om-
 ne: sed est tamen aliud natura, aliud non
 natura. Quidnā autē sit quod natura est, ex
 iis quæ possunt aliter sese habere: & quid
 non natura, sed lege & institutione, siqui-
 dem utraque mobilia simili modo sunt:
 perspicuum est: & in aliis quoque eadem
 determinatio accommodabitur. natura en-
 im dextera manus potior est: licet fieri
 possit, ut omnes ambidextri sint. Iura verò
 ex institutione & utilitate similia mensu-
 ris sunt: non enim ubique sunt æqua-
 les vinariæ & frumentariæ mensuræ, sed
 maiores sunt ubi emunt: ubi vendunt mi-
 nores. simili modo non naturalia, sed hu-
 mana iura, non eadem ubique sunt. nam
 neque respublica apud omnes est eadem:
 sed vna tantum ubique ea est secundum
 naturam, quæ optima est. Vnumquod-
 que autem ius & legitimum, ut vniuersa-
 lia sese habent ad particularia. nam quæ
 aguntur, multa sunt: illorum autem v-
 numquodque est vnum: vniuersale enim
 est. iniuste autem factum & iniuria, iusti-
 ficatio item & ius inter se differunt: iniu-
 ria enim cū natura sit vel constitutione,
 cū sit iniuste factum euadit: prius verò
 quàm facta fuerit, iniuria tantum modo
 est. nam vbi est facta, iniuste factum dicitur.
 simili modo etiam iustificatio. Sed id
 tamē quod cōmune est, potius iuste factū:
 iustificatio verò iniuste facti correctio vo-
 catur. horū autē sigillatim quale snā & quorū
 species sint, at circa quæ versetur, postea
 cōsiderandum est. Cū iura verò & iniu-
 riæ sint ea, quæ diximus: & iniuste agit, &
 iuste quispiam, cū sponte agit. nam cū
 inuitus facit neq. iniuste neq. iuste agere
 censendus est, nisi ex accidenti: accidit en-
 im ut ea quæ agunt, vel iusta sint, vel ini-
 iusta. At iuste vel iniuste factum sponta-
 neo & inuito definitur. Cū enim sponte
 tantum fuerit, vituperatur: tūcque etiam
 est iniuste factum. Quare fit ut iniustū quid-
 dem esse quippiā possit, quod tamen non
 dum iniuste factum sit, nisi id etiam affue-
 rit, ut sponte factum sit. Appello autem
 spontaneum quemadmodum etiam prius
 dictum est, illud quod in sua quisque po-
 testate cognoscens, neque ignorans ag-
 git, aut quem, aut quo, aut cuius, id
 est aut quem verberet, aut quare, aut cui-
 us causa: & vnumquodque illorum, non
 per accidens, neque per vim. ut si quis
 apprehensa manu ipsius alium verberet